

[Inger Harms]

følgelig på, at et flertal af partierne vil være med til at pålægge ministeren at ændre dette. Det har vi har haft fra den 30. april 1986 til den 15. maj 1986, da forslaget blev fremsat, og hvis vi venter til efteråret, vil skaden jo være sket, hvis det lykkes at opfiske mere end de 12.000 t, som fiskerne på Rømø ikke mener det vil være muligt at opfiske. Jeg forstår ikke, at man slet ikke har taget de hensyn. Når den tidligere minister har været nede at besøge de lokale fiskere på Rømø og de påstår, at der kun kan fiskes 12.000 t, hvorfor sætter man det så til 34.000 t?

Den nuværende ordning vil, såfremt der ikke gribes ind, betyde, at man i stedet for at få et reguleret fiskeri på et niveau, så fiskeriet kan være stabilt, og således at der ikke sker økologiske skader på Vadehavet, vil få en nedgang som følge af overfiskning, der automatisk vil regulere fiskeriet til skade for både fiskerne og på lang sigt også for miljøet.

Som jeg var inde på før, er der udstedt 31 licenser, hvilket er alt for mange. Var det ikke bedre, om de mennesker, der fisker blåmuslinger, kunne leve af det, i stedet for at 31 mennesker har licens, men alligevel ikke kan leve af det?

Hovedsagen er, at der tilrettelægges et fiskeri, som er i økologisk balance med området, og SF har gennem sit beslutningsforslag tilgodeset både natur, mennesker og dyr. Dette drejer sig ikke om noget forbud, men om, at det hele skal passe ind i systemet. Vi kan ikke godtage, at mennesker går og gør sig til herre over miljø og natur, og de lokale fiskere støtter jo vores forslag. De kan godt forstå, at det drejer sig om den økologiske balance.

Jeg ved ikke, om det kan lykkes, men jeg vil i hvert fald forsøge at få et flertal for at få dette ændret inden sommerferien, men skulle det ikke lykkes, må jeg i hvert fald insistere på, at der kommer et samarbejde i stand mellem de myndigheder, der forvalter Vadehavets ressourcer og dets naturværdier, og samtidig vil det være nødvendigt at fastlægge nogle restriktioner, der tager hensyn til Vadehavsnaturen, så man fortsat kan have et erhverv, der kan trives på en måde, så ikke Vadehavsnaturen udsættes for rovdrift. Man må derfor nå til en løsning, der indebærer et væsentlig begrænset antal licenser samt en væsentlig lavere kvota, der gøres afhængig af

de fredede områder. Målet må være at nå til en løsning, der bygger på et biologisk grundlag i betragtning af Vadehavets status.

Og så kommer jeg lige i tanker om, at ministeren nævnte noget om, at man kun fangede blåmuslinger på 5 cm. Jeg kan give hr. Larsen-Ledet ret i, at der fanges blåmuslinger, der er mindre end 5 cm. Disse blåmuslinger bliver brugt til eksport uden om kontrollen til Holland, der således bruger det danske Vadehav som udklækningsbase for deres muslinger.

Men som sagt vil jeg forsøge at få ændret fangstkvoten på de 34.000 t. Det er et helt urealistisk bud fra fiskeriministeriets side, og jeg kan overhovedet ikke forstå, at fiskeriministeren kan udstede en sådan bekendtgørelse uden at spørge andre, f.eks. fredningsstyrelsen. Jeg mener udmærket godt – modsat hr. Sønderby – at vi i folketinget kan ændre på en ministers bekendtgørelse, når det viser sig, at den er hul i hovedet.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Jeg skal ikke gentage min argumentation fra før med hele den talmæssige dokumentation for, hvordan vi er nået frem til den kvota, som vi nu engang er nået frem til, men blot gøre opmærksom på, at før 1986 var der ikke nogen regulering af dette fiskeri, og vi har en meget stærk formodning om, at der er en til vished grænsende sandsynlighed for, at fiskeriet de tidligere år var ikke så lidt større end de 34.000 t, som nu er fastsat for 1986.

Jeg skal så i øvrigt til fru Inger Harms sige, at når jeg siger, at der indtil nu er fisket ca. 10.000 t, altså svarende til den kvota, som SF ønsker fastsat for hele året, så drejer det sig her om danske både, og det er tal, vi har fra de logbøger, som disse både skal aflevere i henhold til de gældende bestemmelser. Tallet er altså rigtigt nok.

I øvrigt vil jeg gerne sige vedrørende de forskellige spørgsmål, der her er rejst, også af mere teknisk art, at jeg synes, det er rigtigt, at vi drøfter dem videre i udvalget. Jeg kan ikke på det foreliggende grundlag gå ind for en ændring af reguleringen af blåmuslingefiskeriet i 1986 og forstår også, at der er tilslutning til det synspunkt, jeg her har fremført. Jeg har så samtidig sagt, at med henblik på en koordination af de fredningsmæssige hensyn for området og de fiskerimæssige in-